

<http://www.cgtcatalunya.cat/spip.php?article10960>

**La Universitat és la gallina dels
ous d'or: molts professors
aprofiten una regulació a la
carta per lucrar-se sota el
de la docència a la
pública**

Date de mise en ligne : dilluns 2 de març de 2015

- Actualitat - Notícies -

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

La Universitat és la gallina dels ous d'or: molts professors aprofiten una regulació a la carta per lucrar-se sota el paraigua de la docència a la pública

Mentre es debat sobre el canvi del pla d'estudis, que comportarà un any més de mestratge i la seva corresponent càrrega econòmica, **molts professors aprofiten una regulació a la carta per lucrar-se sota el paraigua de la docència a la pública**

LUCRE AMB LA RECERCA

Els convenis o programes de recerca entre universitats i empresa privada és només un dels àmbits d'aquest tipus de sinèrgies.

A canvi de la inversió, el centre docent cedeix a la companyia els resultats de la investigació, que poden ser en forma de patents o d'explotació de resultats de la recerca.

Gran part de la construcció i el desenvolupament de parcs tecnològics de la Universitat de Barcelona, de la Politècnica o de la Rovira i Virgili té a veure amb l'entrada de capital privat a les aules. La URV té un campus finançat per la petroquímica de Tarragona, i el seu rector va ser un dels implicats en el cas Innova. Són matrimonis entre activitat privada i recerca universitària.

El 15 de novembre de 2013, el rector de la Universitat Rovira i Virgili, Francesc Xavier Grau, reiterava el suport al seu antecessor, Lluís Arola, i insistia en què la seva detenció el dia anterior havia estat una "sorpresa".

Arola va quedar en llibertat després de declarar davant el jutge que instrueix una branca del cas Innova, que investiga una possible malversació de fons públics, per l'aval de 3 milions d'euros que l'Ajuntament de Reus va concedir a l'empresa Shirota, dedicada a la investigació en el sector de l'alimentació. Shirota és una empresa mixta de la qual n'era accionista la Universitat. L'aval es va concedir el 2008, i quatre anys més tard l'Ajuntament va decidir dissoldre l'empresa per considerar-la inviable. Grau encara defensa que la universitat no ho hauria fet i que avui seguiria donant suport al projecte. Per què un rector d'Universitat pot estar involucrat en un cas de corrupció d'una empresa privada? I per què tanca files amb ell el seu successor? Doncs per diners.

LES 'SPIN-OFF'

Un dels negocis rau en la creació d'empreses de base tecnològica dins la mateixa comunitat universitària. N'hi ha de dos tipus: les spin-off, on la universitat cedeix la marca a canvi d'una contraprestació econòmica i qui gestiona la marca i genera negoci compensa la Universitat. En l'altre tipus de sinèrgies, la Universitat participa com a soci capitalista de la mateixa empresa.

Un dels punts claus és que els professors funcionaris, en règim de dedicació exclusiva per contracte, tenen dret a crear una d'aquestes empreses. Amb un règim jurídic diferent del de la facultat.

Com que ja no les gestiona la universitat, aquesta passa a ser un client més de l'empresa.

El Parc de Recerca de l'Autònoma, per exemple, està constituït com a fundació. Els parcs de recerca catalans han

estat receptors de volums ingents de recursos públics. Alguns venien del Ministeri i altres de la Generalitat i sempre en forma de bestretes.

Al final, les bestretes les tornen els socis, que són els mateixos subjectes que estan al consell de gestió, és a dir, les universitats.

Seguint aquest fil, l'Autònoma ha muntat un ventall d'empreses, més d'una cinquantena, en què els gestors acaben sent ells mateixos. En aquest marc legal, un professor funcionari avui dia té dret a que part de la seva recerca es transfereixi a un ens jurídic diferent de la Universitat.

Com si un secretari d'un Ajuntament, a qui es paga per la jornada per la qual està contractat, se li concedeix el permís perquè utilitzi una part de la seva jornada laboral perquè munti una empresa de serveis, dins el mateix Ajuntament, perquè faci les tasques que cregui convenientes. Per exemple, una empresa de venda de parcel·les i solars.

Aquestes pràctiques tenen un altre privilegi: la xarxa de contactes que els gestors de l'empresa obtenen per moure's en el mateix campus universitari. Un negoci amb pocs riscos que suposa una competència deslleial per a la resta d'emprenedors i petits empresaris que no tenen el suport universitari darrera.

L'EXDIRECTOR DEL PARC DE LA UAB

El Parc de Recerca de la UAB és una fundació privada constituïda el 2007. **Segons fonts de la secció sindical de la CGT a l'Autònoma, l'exdirector de l'ens, Jordi Marquet, qui tenia una relació contractual amb l'spin-off Henkel amb dos càrrecs com a investigador i assessor, va ser cessat poc després de la firma d'un conveni que incloïa una transferència de 600.000 euros amb aquesta companyia química. El sindicat va demanar al Rectorat de la UAB que aclarís on van anar a parar aquests diners i el motiu del cessament de Marquet. No han rebut resposta.**

"Dins la mateixa Autònoma, quan els demanes a la Comissió de Transparència: escolti, el pla de negoci d'aquesta empresa quin és? Et responen que és informació privada", al·leguen fonts del sindicat, que afegeixen: "La universitat mai ho fiscalitzarà perquè en molts casos, els presidents de les comissions de l'equip de govern són membres dels patronats que gestionen tot el negoci. Ho podria fer el Claustre, però quan s'ha instat a fer públiques algunes actuacions, com per exemple els volums de negocis, només ho han fet amb una part minsa".

WABBIT SOLUTIONS SL

Un altre exemple. El president de l'spin-off dedicada a promocionar i comercialitzar tecnologies de la informació, Wabbit Solutions SL, Remo Lucio Suppi Boldrito, és professor titular i investigador del Departament d'Arquitectura de Computadors i Sistemes Operatius a la mateixa Autònoma. Suppi va crear l'empresa quan era un alt càrrec al campus.

Per cert, la darrera piulada a Twitter d'un dels consellers de la companyia, Joaquim Campuzano, que també és professor de l'UAB, considerava que "Espanya necessita desesperadament una bona llei de transparència". Precisament, quan la gestió de les universitats és de les més opaques del país.

En plena controvèrsia per la càrrega que suposarà per als estudiants haver-se de pagar un any més de mestratge, a Catalunya el 80% dels màsters són privats, cada dia hi ha més professors que, sense perdre el seu salari com a

allina dels ous d'or: molts professors aprofiten una regulació a la carta per lucrar-se sota el paraigua de

funcionaris, busquen col.laboracions per treure's uns diners extra, amb el perjudici que això suposa per a l'ensenyament públic.

"Si al sector privat de la docència estan pagant molt més i és legal, molts professors acaben aprovant càrrecs i disposicions perquè, segons el volum de negoci, et puguis reduir un 10% de les classes", assegura un docent de l'Autònoma. "Les universitats són el negoci, el gran negoci com m'ho munto per treure el màxim de diners i fer el mínim de feina per la part pública. La gent parla de la privatització de les universitats públiques i es refereix a l'entrada de capital privat, però el problema és a dins", resumeix un altre professor de la UAB, que tampoc vol donar el seu nom. **"El nou mestratge es paga a 120 euros l'hora. Hi ha professors que fan classes a 5, 6 i 7 màsters privats.**

Alguns, fins i tot, van a fer les Amèriques: a la universitat de Mèxic es cobra 407 euros l'hora, i a Perú, 250 dòlars. Això sí, els càrrecs del viatge i les dietes, a compte de la universitat", explica un professor. "També hi ha la figura del coordinador, que cobra uns 10.000 euros. I ara han creat mestratges interuniversitaris que requereixen una doble coordinació i, és clar, una doble despesa", conclou.

En qualsevol cas, per la via de l'empresa o de la docència, el negoci ofereix un ventall ampli de possibilitats: més de 200 mestratges privats o l'opció d'emprendre l'aventura empresarial amb el paraigües de la universitat.

Les necessitats es poden modular al antull dels alts càrrecs que manen al campus. Però la responsabilitat de mantenir la qualitat de l'ensenyament públic no és només dins els òrgans de govern.

Hi ha molts professors funcionaris que, tenint al costat associats que guanyen 500 euros al mes, veuen el negoci i, o miren cap una altra banda, o s'hi apunten.

FONT: ELTRIANGLE.EU